

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Jouw roeping bevestigen: Introductie van 2 Petrus (2 Petrus 1:1-2)

De brief van 2 Petrus bevat een belangrijke boodschap voor ons vandaag. Petrus waarschuwt zijn lezers voor valse leerstellingen die de kerk zijn binnengedrongen. Ook spoort hij zijn lezers aan om "[hun roeping en verkiezing te bevestigen](#)" (2 Petrus 1:10) door te groeien in kennis en een heilig leven te leiden terwijl ze wachten op de komst van de Heer. De wijsheid en de waarschuwingen van Petrus zijn zeker van toepassing op onze huidige situatie, zoals we in deze studie zullen zien.

In deze studiereeks gaan we vers voor vers 2 Petrus behandelen. Deze eerste studie zal dienen als introductie. We zullen het hebben over het auteurschap, zijn lezers en enkele wat bredere thema's. Laten we beginnen met de begroeting van de brief in de eerste twee verzen:

2 Petrus 1:1-2

[Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\), aan hen die een even kostbaar geloof ontvangen hebben als wij, door de gerechtigheid van onze God en Zaligmaker, Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\): moge genade en vrede voor u vermeerderd worden door de kennis van God en van Jezus \(Jesjoea\), onze Heere,](#)

Zoals we kunnen lezen, noemt deze brief Petrus als de auteur. We hebben al veel gesproken over wie Petrus was. Voor meer informatie verwijzen we je naar de eerste studie in onze serie over 1 Petrus: [Leven in de Verstrooiing: Introductie van 1 Petrus](#).

Voordat we op deze brief ingaan, laten gaan we eerst praten over het auteurschap. Heeft Petrus deze brief geschreven zoals de brief zelf beweert? Wel, of hij dat deed, wordt eigenlijk betwist. De meerderheid van de moderne geleerden, waaronder enkele conservatieve, betwijfelen of Petrus de auteur is van 2 Petrus. Laten we daar dus wat nader op ingaan.

Het Auteurschap van 2 Petrus

De authenticiteit van 2 Petrus wordt om drie belangrijke redenen in twijfel getrokken. Allereerst zijn er, in tegenstelling tot 1 Petrus en andere Nieuwtestamentische geschriften, nauwelijks andere vroegchristelijke geschriften, die de authenticiteit van 2 Petrus bevestigen. Velen nemen aan dat dit gebrek aan vroeg bewijs aangeeft dat de brief te laat is geschreven om door Petrus te zijn gedaan. Bovendien lijken de vroegchristelijke bronnen, die 2 Petrus wel expliciet noemen, enige bedenkingen te hebben over de echtheid van de brief.

Ten tweede doen enkele kenmerken van de 2 Petrus brief ons vermoeden dat het om een later document gaat. Om een voorbeeld te geven, er lijkt een duidelijke literaire verband te bestaan tussen 2 Petrus en Judas, en er wordt vaak aangenomen dat 2 Petrus afhankelijk is van Judas als bron. Aangezien geleerden geloven dat Judas werd geschreven nadat Petrus al was gestorven, volgt hieruit dat Petrus niet de auteur van 2 Petrus kan zijn geweest.

Ten derde suggereren de literaire verschillen tussen 1 en 2 Petrus verschillende auteurs. 2 Petrus verschilt van 1 Petrus in woordenschat en schrijfstijl. Sommige van de vaker voorkomende termen uit 2 Petrus komen bijvoorbeeld niet voor in 1 Petrus, zoals "kennis" (*epignosis*), "godsvrucht" (*eusebeia*) en "ijver" (*spoudazein*). Dit is niet wat je zou verwachten als dezelfde auteur de beide brieven schreef.

Nogmaals, om deze redenen twijfelen velen aan de authenticiteit van 2 Petrus.

Het is de moeite waard om meteen op te merken dat de vroege kerk 2 Petrus als authentiek erkende, en het werd in de vierde eeuw volledig aanvaard als canoniek. Dus, hebben we goede redenen om te concluderen dat Petrus deze brief niet heeft geschreven? Zijn de redenen om aan de authenticiteit van deze brief te twijfelen overtuigend genoeg om te zeggen dat de vroege kerk het bij het verkeerde eind had om het op te nemen in de canoniek?

Als we het bewijs nauwkeurig onderzoeken, wordt duidelijk dat de "problemen" met 2 Petrus worden overdreven. We hebben te weinig tijd om elk relevant punt te onderzoeken, maar we zullen een paar opmerkingen maken.

(Voor een meer grondige verdediging van de authenticiteit van 2 Petrus, verwijzen we naar Michael Kruger: "The Authenticity of 2 Petrus," *JETS* 42/4 (December 1999): blz 645-671)

Eerst zullen we de kwestie van de externe attestatie behandelen - dat wil zeggen, of er andere geschriften uit dezelfde tijd bestaan die deze brief vermelden. Hoewel niet zo sterk als bij andere Nieuwtestamentische geschriften, is er goed bewijs dat wijst op een eerdere datering voor deze brief, wat het auteurschap van Petrus mogelijk zou maken. Ook de populaire bewering dat vroege christenen de authenticiteit van Petrus wantrouwden, moet worden genuanceerd. Hier zijn enkele dingen om te overwegen.

Ten eerste geeft de vroegchristelijke geleerde Origenes, aan het begin van de derde eeuw, wel aan dat sommige van zijn tijdgenoten bedenkingen hadden bij 2 Petrus.

(Eusebius, *Hist. Pred.* 6.25.11)

Toch citeerde Origenes meerdere keren 2 Petrus in zijn eigen geschriften * en beschouwde hij het als de Schrift.**

(*zie Donald Guthrie, *New Testament Introduction* [Downers Grove, IL: InterVarsity, 1990], blz 806)

(**Origenes, *Numer. Hom.* 2.676).

Blijkbaar was Origenes niet overtuigd door de twijfels van enkele van zijn tijdgenoten, aangezien hij aangeeft dat Petrus twee brieven schreef.

("Even Peter blows on the twin trumpets of his own Epistles")
- Origenes, *Hom. in Josh. 7.1*)

De manier waarop Origenes omgaat met 2 Petrus is niet wat we zouden verwachten als er wijdverbreide twijfels zouden bestaan over de legitimiteit ervan.

Bovendien schijnt de vroegchristelijke theoloog Clemens van Alexandrië een commentaar te hebben geschreven op 2 Petrus, hoewel dit commentaar voor de geschiedenis verloren is gegaan. De vroege kerkhistoricus Eusebius vermeldt dat Clemens commentaren schreef op ... "de hele canonieke Schrift, en zelfs betwiste geschriften niet oversloeg - ik spreek over de brief van Judas en de andere katholieke brieven."

-Eusebius, *Hist. Eccl.* 6.14.1

Elders neemt Eusebius 2 Petrus expliciet op in wat hij definieert als "betwiste geschriften".

-Eusebius, *Hist. Eccl.* 3.25.3.

Het is dus heel redelijk om aan te nemen dat Eusebius 2 Petrus in gedachten had toen hij sprak over de commentaren van Clemens. In de *Brief van Clemens to Theodorus* zien we ook een parallel met 2 Petrus 2:19, wat aangeeft dat Clemens 2 Petrus kende en gebruikte. Michael Kruger schrijft:

Als Clemens 2 Petrus bezat, gebruikte en becommentarieerde (en het bewijs suggereert dat dit waarschijnlijk is), dan betekent dit niet alleen dat hij de brief waardig vond voor een Schriftuurlijk commentaar (waardoor hij aantoonde dat hij het een zekere mate van authenticiteit gaf), maar dat de datering van 2 Petrus in ieder geval in de eerste helft van de tweede eeuw moet worden geplaatst, zo niet eerder. Natuurlijk zou iemand van Clemens statuus niet worden bedrogen door een vervalsing die slechts een paar jaar oud was, maar hij zou ook nauwelijks enig commentaar schrijven op een boek dat door de meeste kerkgangers werd afgewezen als een recent opgeschreven imitatie van Petrus.

-Michael Kruger, "The Authenticity of 2 Petrus," *JETS* 42/4 (December 1999), blz 653

Er is aanvullend bewijs dat de datering van 2 Petrus helemaal teruggaat tot de eerste eeuw na Christus. Irenaeus en Justinus de Martelaar, die in de tweede eeuw na Christus schrijven, citeren beiden uit en zinspelen op 2 Petrus.

(Irenaeus, *Against Heresies* 3.1.1; 5.23.2; Justin Martyr, *Dialogue with Trypho* 82.1).

Er is ook een waarschijnlijke toespeling op 2 Petrus 3:8 in de brief van Barnabas, uit het begin van de tweede eeuw

(Barnabas 15:4).

Ten slotte toont de brief van 1 Clemens, gedateerd aan het laatste deel van de eerste eeuw, opmerkelijk bewijs dat de auteur afhankelijk was van 2 Petrus en het zelfs als de Schrift beschouwde. Kruger geeft twee voorbeelden:

- 1) 1 Clemens 23.3 citeert een niet-geïdentificeerde stuk "Schrift" als: "ellendig zijn de weifelaars, zij die in hun ziel twijfelen en zeggen: 'We hebben deze dingen zelfs in de tijd van onze Vader gehoord, en zie, we zijn oud geworden en niets daarvan is ons overkomen.'" Er is een opvallend gelijkaardig idee in 2 Petrus 3:4 dat ons vertelt dat spotters zullen zeggen: "Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping." Hoewel de woordenschat verschillend is, is er een gemeenschappelijk patroon dat wordt gedeeld in de context van deze twee citaten. Ten eerste is er een verwijzing naar valse leraren (1 Clem 21.5; 2 Petr 2:1 en verder); ten tweede is er de discussie over de twijfel over de toekomst (1 Clem 23; 2 Petr 3:4); en ten derde is er sprake van de spoedige wederkomst van Christus (1 Clem 23.5; 2 Petr 3:10).
- 2) Er zijn twee zinnen in 2 Petrus die uniek zijn in de Bijbel, maar die door 1 Clemens op exact dezelfde manier worden gebruikt. De eerste staat in 2 Petr. 1:17, waar naar God wordt verwezen als "de verheven heerlijkheid". 1 Clem 9.2 verwijst naar God als "zijn verheven heerlijkheid". De tweede vinden we in 2 Petr. 2:2 waar het christelijk leven wordt beschreven als "de weg van de waarheid". 1 Clem 35:5 gebruikt exact hetzelfde Grieks. Het is onwaarschijnlijk dat zinnen die zo kenmerkend en zeldzaam zijn, toevallig op beide plaatsen kunnen voorkomen.

-Michael Kruger, "De authenticiteit van 2 Petrus," *JETS* 42/4 (december 1999), blz 655

Dit bewijs onthult dat de vroege christenen 2 Petrus al aan het einde van de eerste eeuw kenden en gebruikten, toen, zo wordt aangenomen, 1 Clemens werd geschreven. Dus als geleerden zeggen dat er een "gebrek is aan vroege attestering" voor 2 Petrus, dan zeggen ze *niet* dat er geen vroege attestatie bestaat. Zoals we hebben gezien, is er bewijs dat wijst op een vroege datering van het schrijven van de brief en voor vroege aanvaarding van de brief onder de christelijke gemeenschappen. We hebben gewoon niet zoveel vroege getuigenis van 2 Petrus als bij de andere Nieuwtestamentische geschriften.

Nu *zouden* sommigen bezwaar kunnen maken dat er meer bewijs moet zijn voor de authenticiteit van 2 Petrus. En als we het vergelijken met de *buitensporige hoeveelheid* bewijs dat we hebben voor andere Nieuwtestamentische geschriften, lijkt die klacht misschien redelijk. Maar laten we proberen om het wat meer in perspectief zetten. Vergeleken met de buiten-Bijbelse geschriften van die tijd, is het externe attest dat we hebben voor 2 Petrus behoorlijk toereikend. Niemand twijfelt bijvoorbeeld aan de authenticiteit van de geschriften van Herodotus, Tacitus of Thucydides, en toch is het externe attest van deze geschriften beduidend minder dan dat van 2 Petrus.

Sommigen vragen zich misschien af waarom enkele vroege christenen aan de authenticiteit van 2 Petrus hebben getwijfeld als de christenen het al in de eerste eeuw als legitiem hadden erkend. Het kan zijn dat deze twijfels *niet* waren ontstaan omdat de christenen dachten dat er iets mis was met 2 Petrus zelf, maar om een andere reden. Zo circuleerden er in de eerste eeuwen een aantal gnostische geschriften waarin de naam van Petrus werd gebruikt. Deze geschriften - *het Evangelie van Petrus, de Apocalyps van Petrus*, enz. - promoveerden bizarre en ketterse leerstellingen. Vanwege het bestaan van deze frauduleuze boeken zou het voor sommige christenen begrijpelijk zijn om wantrouwend te staan tegenover de geschriften die de naam van Petrus meedroegen. Maar het feit dat 2 Petrus uiteindelijk volledig werd aanvaard door de vroege christenen, terwijl al deze andere werken werden verworpen, is *positief bewijs* voor de authenticiteit van 2 Petrus. Het werd nauwkeuriger onderzocht dan de meeste andere Nieuwtestamentische geschriften en werd nog steeds als echt bevonden. Zoals Donald Guthrie schrijft:

Als de gnostische groepen de naam van Petrus hadden gebruikt om hun eigen specifieke leerstellingen hard te maken, zou dit feit, in met name de orthodoxe kerk, ervoor hebben gezorgd dat er geen onechte Petrinische-brieven werden gebruikt. Daarom waren sommige critici waarschijnlijk meer wantrouwig richting 2 Petrus, maar het feit dat dit uiteindelijk toch werd aanvaard, ondanks de pseudo-Petrinische literatuur, is eerder een positief bewijs voor de authenticiteit ervan dan dat het er ertegenin ging, tenzij de orthodoxe kerkvaders er in die tijd kortzichtig mee omgingen, wat echter niet wordt bevestigd door de stellige afwijzing van de andere werken die aan Petrus worden toegeschreven.

-Donald Guthrie, *New Testament Introduction* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1990), blz 809

Hoe zit het met enkele interne kenmerken van 2 Petrus die erop kunnen wijzen dat het een later geschrift is? Eén van de meest populaire beweringen is dat 2 Petrus tekst leent van Judas, en aangezien Judas zogenaamd na de dood van Petrus is geschreven, kan Petrus niet de auteur zijn van 2 Petrus. Er lijkt een literaire relatie te bestaan tussen deze twee geschriften. Maar haalt dit feit de authenticiteit van 2 Petrus onderuit?

Bij deze bewering kunnen twee opmerkingen worden gemaakt. Ten eerste is het niet per se zo dat 2 Petrus afhankelijk is van Judas als bron. Zoals talloze geleerden hebben betoogd, is het heel goed mogelijk dat het juist andersom is en dat Judas eigenlijk leent van 2 Petrus.

(Zie Mark D. Mathews, "The Literary Relationship of 2 Petrus and Jude: Does the Synoptic Tradition Resolve this Synoptic Problem?" *Neotestamentica* 44, nr. 1 [2010]: blz 47-66.)

Als dat waar is - als Judas daadwerkelijk citaten uit 2 Petrus aanhaalt - dan zou Judas het zoveelste stukje vroege extern bewijs zijn van de authenticiteit van 2 Petrus!

Ten tweede, zelfs als we aannemen dat 2 Petrus afhankelijk is van Judas, staat de late datering die op Judas wordt toegepast niet 100% vast. Het onderzoeken van het bewijs voor een vroege datering van Judas valt buiten het bestek van deze studie, maar neem deze verklaring van Richard Bauckham eens in overweging. Hij zegt het volgende over Judas:

Het handschrift is zodanig dat het zeer aannemelijk is dat het gedateerd kan worden naar de jaren 50, en er geen latere datering nodig is.

-Richard Bauckham, *Jude, 2 Petrus* (Waco, TX: Word, 1983), blz 13

Deze geleerde, die we zojuist hebben geciteerd, denkt trouwens niet dat 2 Petrus een authentieke brief is, dus hij pleit niet voor een vroege datering voor Judas om te kunnen beweren dat 2 Petrus echt is! Hij is er eenvoudigweg van overtuigd dat Judas veel eerder is geschreven dan algemeen wordt aangenomen.

Aangezien het net zo goed mogelijk is dat Judas leent van 2 Petrus in plaats van andersom - en ook gezien de mogelijkheid dat Judas misschien eerder is geschreven dan algemeen wordt aangenomen - zijn de bezwaren tegen de authenticiteit van 2 Petrus op grond van de literaire relatie met Judas verre van sluitend.

Maar hoe zit het dan met de verschillen tussen 1 en 2 Petrus, die verschillende auteurs lijken te suggereren? Nou, ten eerste, zoals we hebben besproken in onze serie over 1 Petrus, is het waarschijnlijk dat Petrus een schrijver voor zich liet schrijven bij zijn eerste brief. Als hij een andere schrijver zou gebruiken om 2 Petrus te schrijven, dan zou dat wat verschillen kunnen verklaren tussen de twee brieven.

Ten tweede gaan de brieven over totaal verschillende situaties. 1 Petrus spreekt over de vervolging onder de vroege gelovigen, en 2 Petrus reageert op valse leraren. Het is niet onredelijk om te verwachten dat er belangrijke verschillen zouden zijn tussen de twee brieven. Zoals Kruger schrijft:

Op sommige punten lijkt het alsof de critici bijna verwachten dat de tweede brief van Petrus gewoon een herhaling is van hetzelfde materiaal, zodat de identieke woordenschat en de thema's opnieuw zouden verschijnen. Maar deze verwachting is absoluut onredelijk aangezien er zeer verschillende omstandigheden en doeleinden achter elke brief zitten. 1 Petrus behandelt de kerk die wordt vervolgd en 2 Petrus vecht valse leerstellingen aan. Zo is 1 Petrus bedoeld om de hoop aan te moedigen en te koesteren, terwijl 2 Petrus is bedoeld om te waarschuwen en te informeren. Je zou een heel andere toon, houding, woordenschat en instelling verwachten. In feite, gezien hun wezenlijk verschillende thema's, zou het nogal vreemd zijn als de twee brieven te veel overeenkomsten zouden vertoonden; dit zou ons inderdaad doen vermoeden dat 2 Petrus een opzettelijke vervalsing was.

-Michael Kruger, "The Authenticity of 2 Petrus," *JETS* 42/4 (December 1999), blz 658

Ten derde, ondanks de verschillen tussen 1 en 2 Petrus, getuigen de vele opmerkelijke overeenkomsten tussen de brieven van een gemeenschappelijke auteur. Beide brieven hebben bijvoorbeeld dezelfde aanhef, "[moge genade en vrede voor u vermeerderd worden](#)". (1 Petrus 1:2; 2 Petrus 1:2). Deze aanhef is uniek voor deze twee geschriften en is wat we zouden verwachten als dezelfde auteur beide brieven zou hebben geschreven. Het zou ook nogal vreemd lijken voor een pseudepigrafische auteur - dat wil zeggen een auteur die zich voordoeft als Petrus - om deze zin woord voor woord over te nemen uit 1 Petrus en verder niets anders uit de inleiding over te nemen. Dit is slechts één van de vele unieke grammaticale overeenkomsten tussen de brieven. Bovendien delen de twee brieven enkele gemeenschappelijke thema's: de tweede komst van Christus, Noach die wordt gered van de zondvloed en profetie.

Michael Kruger documenteert nog veel meer van deze unieke overeenkomsten in zijn geschreven stuk, "The Authenticity of 2 Petrus".

(Michael Kruger, 'The Authenticity of 2 Petrus', *JETS* 42/4 [december 1999], blz 645-671).

Zoals we dus hebben gezien, worden de bezwaren tegen de authenticiteit van 2 Petrus overdreven en zijn ze niet voldoende om ons te laten twijfelen of Petrus de auteur. In deze serie gaan we er dan ook vanuit dat Petrus de auteur was van 2 Petrus.

Het publiek van Petrus

Laten we eens praten over het publiek van Petrus. Petrus richtte zijn brief "[aan hen die een even kostbaar geloof ontvangen hebben als wij, door de gerechtigheid van onze God en Zaligmaker, Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\)](#)"

De manier waarop Petrus zijn publiek in dit eerste vers beschrijft, geeft ons geen duidelijke informatie over wie ze waren. Maar in 2 Petrus 3:1 zegt hij: "[Deze tweede brief, geliefden, schrijf ik u nu.](#)" Als de eerste brief verwijst naar 1 Petrus, dan zou dit vers aangeven dat beide brieven van Petrus waren gericht aan dezelfde ontvangers - dat wil zeggen, de christelijke gemeenschappen van "[Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië](#)" (1 Petrus 1:1). Zoals we hebben geleerd in onze serie over 1 Petrus waren deze ontvangers voornamelijk niet-Joodse gelovigen, die door hun geloof waren opgenomen in de familie van God, en volwaardige leden zijn geworden van de gemeenschap van Israël.

Petrus beschrijft deze gelovigen als degenen die "een even kostbaar geloof ontvangen hebben als wij". (2 Petrus 1:1) Het woord "ontvangen" (*lanchousin*) impliceert dat dit geloof een geschenk is van God, niet iets dat kan worden verdiend (vgl. Efeziërs 2:8). Dit geloof is "even kostbaar ... als (het onze)", en verwijst waarschijnlijk naar het geloof van de apostelen. Met andere woorden, alle gelovigen, van leiders tot de leek, hebben een gelijkwaardig . Dit is omdat dit geloof is gebaseerd op "de gerechtigheid van onze God en Zaligmaker Jezus Christus [Jesjoea de Messias]." Niemand is belangrijker of specialer dan een ander. Niemand verdient zijn rechtvaardige positie voor God door zijn eigen gerechtigheid. Alle gelovigen zijn evenveel gezegend om deze gift te ontvangen, die alleen mogelijk werd gemaakt door de gerechtigheid van Jesjoea.

De toehoorders van Petrus zijn dus waarschijnlijk dezelfde toehoorders als die hij in zijn eerste brief aansprak. Dat zijn dus de overwegend niet-Joodse gelovigen in de christelijke gemeenschappen van Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië. Petrus beschrijft hen als gelijke ontvangers van het "geloof", ontvangen op basis van de gerechtigheid van Jesjoea.

De Begroeting van Petrus

Wat kunnen we nog meer leren van de begroeting van Petrus? Welnu, Petrus identificeert zichzelf als "Simeon Petrus". Simeon is een oudere en unieke vorm van de Petrus z'n Joodse naam, Simon. Hier gebruikt Petrus een Griekse transliteratie van zijn Hebreeuwse naam *Shimon*. Deze unieke vorm wordt maar één keer in het Nieuwe Testament gebruikt met betrekking tot Petrus (Handelingen 15:14).

Het is interessant dat Petrus de dubbele naam Simeon Petrus gebruikt in plaats van alleen Petrus zoals hij doet in zijn eerste brief. Nogmaals, dit kenmerk spreekt voor de authenticiteit van de brief, aangezien we zouden verwachten dat een pseudonieme auteur, die probeerde door te gaan als een geschrift van Petrus, gewoon de exacte inleiding van Petrus zou kopiëren in plaats van zo'n opvallende verandering aan te brengen. Verder is, zoals we aangaven, de vorm van de naam Simeon vrij uniek. Het komt niet voor in andere vroegchristelijke geschriften, noch in één van de pseudonieme geschriften die aan Petrus worden toegeschreven. We zouden verwachten dat een pseudonieme auteur de meer populaire vorm van de naam - 'Simon' - zou gebruiken in plaats van deze zeldzame, oudere vorm die, na de eerste eeuw, niet meer werd gebruikt.

Petrus noemt zichzelf een "dienstknecht en apostel van Jezus Christus (Jesjoea de Messias)". Petrus gebruikt het woord "dienstknecht" om de nederige dienst aan zijn Meester, Jesjoea, aan te duiden. Zijn gezag komt niet van hem, maar van Degene die hij dient. Hij is niet alleen de dienstknecht van Jesjoea, maar ook Zijn apostel. Kortom, een apostel is een persoon die als vertegenwoordiger op missie wordt gestuurd. Petrus spreekt tot deze gelovigen als een vertegenwoordiger van de Messias.

De Kennis van God en van Jesjoea onze Heer

Deze brief is geschreven tegen het einde van het leven van de apostel Petrus. In 2 Petrus 1:12-15 spreekt Petrus over zijn naderende dood en hij zegt dat het doel van deze brief is dat zijn lezers worden herinnerd aan zijn onderwijs nadat hij weg is. Wat Petrus wilde dat zijn lezers zouden onthouden, is net zo belangrijk voor ons, zijn huidige lezers.

Petrus hoopte dat zijn lezers zouden groeien in de kennis van God en Jesjoea. Hij zei dat "de genade en vrede voor u vermeerderd wordt door de kennis" (2 Petrus 1:2). Petrus eindigt zijn brief met hetzelfde thema van "kennis":

2 Petrus 3:17-18

U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren **weet**, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegeslept en afvalt van uw eigen vastheid. Maar groei in de genade en **kennis** van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus (Jesjoea de Messias). Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van eeuwigheid. Amen.

Oude schrijvers begonnen en eindigden bepaalde gedeeltes van hun geschriften vaak met hetzelfde thema om zo de belangrijke punten te benadrukken die ze wilden overbrengen. Zoals Douglas Moo uitlegt:

De schrijvers van de Bijbel vestigen vaak de aandacht op een bepaald idee of woord door hun argument ermee te "kaderen" (het technische woord is *inclusio*). Met andere woorden, voor Petrus is het "groeien in kennis" een kerngedachte in deze brief.

-Douglas J. Moo, 2 Petrus, Jude (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1996), blz 38

Het punt dat Petrus wil maken is dat het vermeerderen van de ware genade en vrede afhangt van het groeien in onze kennis van God en Jesjoea. Leren over wie God is en wat Hij van ons verwacht, en dat naleven, is waar dit leven om draait. Groeien in deze kennis omvat het omarmen van de Bijbelse leer en weerstand bieden aan degenen die een valse leer onderwijzen, wat, zoals we zullen zien, een centraal thema is in deze brief van Petrus.

Veel christenen bagatelliseren tegenwoordig het belang van kennis en het hebben van een gezonde leer. Een zelfverklaarde "progressieve" kerk schrijft bijvoorbeeld het volgende als één van hun overtuigingen:

God is een geheimenis dat moet worden onderzocht, geen doctrine om aan te hangen.

-GracePointe Church, "About Us," gracepointe.net

Het is interessant om op te merken dat deze verklaring zichzelf onderuit haalt. Ze beseffen het misschien niet, maar de uitspraak "God is een geheimenis, geen doctrine" is zelf een doctrine over God.

Maar dat even terzijde, het idee dat God een "geheimenis" is - waarbij we niet echt zeker kunnen weten wie Hij is en wat Hij van ons verwacht - is een gevaarlijk idee. Het zet ons aan om gewoon onze eigen versie van God in onze gedachten te vormen, die niets meer is dan een afgod. Dat betekent niet dat er geen "geheimenis" over God bestaat. Zeker, als eindige schepselen zijn er dingen over de oneindige God die we nooit volledig zullen kunnen begrijpen. Toch heeft God Zichzelf aan ons geopenbaard in de Bijbel. Er zijn doctrines waarbij de Schrift ons onderwijst wie God is en wat Hij van ons verwacht.

Petrus draagt zijn lezers op om je "**roeping en verkiezing te bevestigen**" (2 Petrus 1:10 (NBG)). Dat wil zeggen, we moeten laten zien dat onze roeping en verkiezing echt zijn, door onze manier van leven te tonen. Groeien in onze kennis van God en Jesjoea hoort daarbij. Als we echte gelovigen zijn, zullen we meer willen weten over deze grote God die we dienen, en zullen we nooit meer willen stoppen met leren.

Moge jouw kennis van God en Jesjoea toenemen, terwijl we 2 Petrus gaan bestuderen. Moge de genade en vrede van God op een steeds diepere manier worden ervaren, als je omarmt wie Hij is, wat Hij heeft gedaan en wat Hij van ons verwacht.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)